

# РЕШЕНИЕ

№ 5931

гр. София, 22.12.2011 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в  
публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов**

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка**  
**Миглена Недева**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Георгиев, като разглежда дело номер **9308** по описа за **2011** година докладвано от съдия Лозан Панов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 27.02.2011 г. по НАХД № 8914/2010 г., Софийски районен съд, НК, 102 състав е потвърдил наказателно постановление № 32050/26.03.2008 г., издадено от Началника на ОПП на СДП, с което на А. А. М. на осн. чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 250 лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от три месеца за нарушение на чл.21,ал.1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от А. А. М., с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено. Навеждат се доводи, че районият съд е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила, с което е ограничил правото на защита на касатора. Поддържа се, че в конкретния казус е изтекла абсолютната давност за административнонаказателно преследване на конкретното деяние. На следващо място се излагат доводи, че за всяко административно нарушение се прилага нормативния акт, който е бил в сила по време на извършването му, а в случая на касатора е наложено наказание на основание Наредба № I-139 на МС/ в сила от 2002г. до 15 февруари 2008г./, която е отменена към момента на извършване на нарушението – 01.03.2008г. и към момента на съставяне на самото наказателно постановление - 26.03.2008г. Касаторът поддържа в жалбата си, че са неубедителни и противоречиви събраните гласни показания от свидетелите.

Иска се отмяна на първоинстанционния съдебен акт и издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли решението на районния съд да бъде отменено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира от правна страна следното:

На 01.03.2008г. около 15:35 ч. в [населено място], касаторът А. М. управлявал МПС – лек автомобил „Ситроен С 5” с ДК [рег.номер на МПС], като се движел по [улица], с посока от [улица]към [улица], и срещу № 36 се движел със скорост от 109 км/ч. при ограничение на скоростта в населено място от 50 км/ч. Скоростта на движение на управлявания от касатора автомобил била отчетена с изправно техническо средство – радар „TR 4” с фабр. № 421, фиксиращо датата, точния час и скоростта на движение.

Разпитаният пред първата инстанция свидетел С. Б. съставил на същата дата срещу водача А. М. акт за установяване на административно нарушение № 32050, в който били отразени обстоятелствата по извършването на нарушението, неговите фактически елементи и правната му квалификация - чл.21, ал.1 от ЗДвП. Актът бил съставен в присъствието на свидетеля-очевидец Б. Б., като касатора М. отказал да го подпише, което било установено с подпис на един свидетел.

Писмени възражения в срока по чл.44,ал.1 от ЗАНН не са постъпили.

Въз основа на съставения АУАН на 26.03.2008 г. е издадено и наказателно постановление № 32050/26.03.2008 г. от Началника на ОПП на СДП, с което на А. А. М. на осн. чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 250 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от три месеца за нарушение на чл.21,ал.1 от ЗДвП.

Тази фактическа обстановка първоинстанционният съдът е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на свидетелите С. Б. и Б. Б.. Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено.

Настоящият състав намира, че СРС правилно е приел, че е извършено нарушение по чл. 21,ал.1 ЗДвП, за което законосъобразно е ангажирана отговорността на А. А. М.

Релевиращият довод в касационната жалба за допуснато процесуално нарушение на съдопроизводствените правила, с което е ограничено правото на защита на касатора, поради произнасянето на първата инстанция с решение преди да изтече дадения седем дневен срок за представяне на писмени бележки, е неоснователен.

Настоящият касационен състав приема, че възражението за изтекла абсолютна давност е основателно.

Съдът констатира, че описаното нарушение е извършено на 01.03.2008г. Следователно от датата на осъществяване на административното нарушение до разглеждането на делото пред настоящия съд са изминали повече от три години, като изтичането на този срок води до погасяване на възможността за продължаване на административнонаказателното производство на основание настъпила абсолютна давност, за което съдът следи служебно.

Макар и давността да не е изрично предвидена като основание за прекратяване на административнонаказателното производство, същата съгласно чл. 11 от ЗАНН е приложима, тъй като според посочената разпоредба за неуредените в закона случаи по отношение на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността и др., се прилага Наказателния кодекс. В този смисъл, процесният административноправен спор попада в хипотезите на чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5, вр. ал. 3 от НК /ред. към момента на извършване на административното нарушение/.

Това е така, тъй като съгласно нормата чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в срок от две години – в редакция към датата на осъществяване на административното нарушение. От друга страна, съгласно чл. 81, ал. 1 НК, независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80, ал. 1, т. 5 НК. Следователно, в случаите, в които законът предвижда наказание "глоба", респ. "имуществена санкция", възможността дадено лице да бъде санкционирано се изключва с изтичане на 3-годишен срок от извършване на деянието.

Видно от процесното наказателното постановление, А. А. М. е санкциониран за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, извършено на 01.03.2008 г. Административно-наказателната отговорност на сочения като нарушител субект е погасена по давност с изтичане на три години от извършване на нарушението, съответно на 01.03.2011 г. - преди разглеждане на делото пред касационната инстанция.

Поради изтичане на законоустановената давност, решението на СРС следва да се отмени изцяло, като се отмени издаденото наказателното постановление и се прекрати производството по делото.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАН и на основание чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, Административен съд - София

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 27.02.2011 г. по НАХД № 8914/2010 г. на Софийски районен съд, НК, 102 състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 32050/26.03.2008 г., издадено от Началника на ОПП на СДП, с което на А. А. М. на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.